

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
------------	-----------	---------

תל אביב	17:31	18:32	19:07
ירושלים	17:29	18:35	19:11
חיפה	17:30	18:31	19:06

שבת שלום ומבורך!

העלוך טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש התיבה והמוסדות

החזית זה בית המדרש

השמירה של עם ישראל זה רק על ידי לימוד התורה הקדושה

מעלת הקרבן

אנו קוראים בשבועות אלה את ספר 'ויקרא', הספר המבאר ומפרט את עבודת הקרבנות, שהוקרבו במשכן ולאחר מכן בבית המקדש. אנו רואים בעיני רוחנו את העשייה הקבועה בבית המקדש, ומתרגשים לנוכח המראה כיצד יהודים עולים לירושלים וקרבים בידיהם, ובעת העלאתו על גבי המזבח - חשים את התרוממות הרוח והנפש המתפשטת בהם, קונה שביתה בליבם...

כמעט שאנו שומעים את צלילי שירת הלויים, ומביטים בערגה בעבודת הכהנים הזרזים בעבודתם, לבושים בגדים ייחודיים ואציליים ומעיניהם נשקפות קדושה ורוממות. בעלותו לבית המקדש אנו חשים נכנסים למקום ייחודי, בו נוכל להתחבר ולהתקשר עם בורא עולם, באמצעות הקרבת הקרבן אותו נביא לרצון לפניו.

נתבונן בתחושה ובהרגשה שחוו יהודי אותו דור, כאשר גם יהודי שהתגורר רחוק מירושלים, וגם יהודי שחי בכלל בחוץ לארץ, ידע נאמנה כי בכל עת ורגע, בית המקדש פעיל, מחכה לו, עובד למענו. בכל יום הוקרבו קרבנות מכספי הציבור, קרבנות שגם יהודי שלא היה מעולם בבית המקדש - היה שותף בהם וחש חלק מהקרבנותם...

הוא היה אולי רחוק פיזית, אך חש את השמחה והאושר קונים שביתה בלבו. 'ברגע זה', הרהר, 'הכהנים מקריבים קרבן בשבילי, אני עולה לזכרון לפני השם, חטאיי מתכפרים, אני פותח יום חדש נקי וזך, טהור וצח'. בתחושה כזו חוו יהודים את יומם, מרגישים כי בכל רגע נתון - בבית המקדש הם נזכרים לטובה, מתכבסים ומתנקים, זוכים לשפע מחודש ולברכה שמימית...

מה היו צריכים לומר לאחר יום כיפור, ה' איש מלחמה! ובמקום זה חיפשו את האשם, עד שמצאו אחד שהאשימו אותו, מרוב צער הוא קיבל התקף לב ומת. בחורי ישיבות משתמטים? הם נדחים לפי החוק, אבל יש עוד ארבעים אחוז שלא מתגייסים ורק שבע אחוז מהם הם בחורי ישיבות. **על כל המשתמטים לא עושים רעש בתקשורת**, רק על שבע האחוז הטהורים, רק עליהם עושים רעש, שנאת עולם לעם עולם!

צועקים שווין בנטל? יש בצבא שוויון בנטל? כל הצבא רק 10 אחוז קרביים, יש אפסנאים טבחים וכו' למה שאתה תבלה בתזמורת צה"ל ואחר צריך לחרף נפשו למות? **כמה שקר הדבר, אין שוויון בנטל!**

אלא ששנאת עמי הארץ מדברת מתוך גרום, לא רוצים שיחזרו בתשובה, לכן הם מסיתים ומדיחים ומרחיקים את הציבור מאבינו שבשמים. השמאלנים אשר שם אלוקים לא יזכירו לא ישמע על פיהם, רק לחרף ולגדף אוהבי התורה. בכל יום ימצאו תיק או מזוודה על מי שלא ימצא חן בעיניהם.

ואמרו חז"ל שבא רב לעיר, וביקש שיביאו לו את שומרי העיר, שומרי העיר? אלו מחריבי העיר, שומרי העיר הם לומדי התורה! אמר להם אני מחפש את בני התורה, בני הישיבות, אלו שומרים באמת את העיר.

מדוע דקר חזקיהו את החרב בבית המדרש? אלא כך אמר להם חזקיהו, איננו דומים לשאר אומה ולשון, אצלנו החזית היא בבית המדרש! אם לומדים טוב החיילים מצליחים. ואם לא, חלילה ההיפך. כשיש תורה יש ניסים ופלאות, פצמ"רים בדרום, כולם בשטח פתוח. אלפי טילים ואין פגועים, רק בארץ הקודש יתכן זה, בגלל לימוד התורה. "ידין בגוים מלא גויות, מחץ ראש על ארץ רבה" - בחו"ל אלפי הרוגים רח"ל, ובא"י מעט. ראש אחד כנגד אלפים שלהם. כל יהודי צובט את הלב, כל יהודי הוא אוצר מלא, בן של הקב"ה, אבל רואים את ההגנה על הכלל.

שבת שלום ומבורך.

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

רגע חושבים עמ' 4

פרשת השבוע עמ' 3

פינת ההלכה עמ' 3

סיפור לשבת עמ' 2

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

מזל טוב משולש

הנפש, פשוט תדבר אתו כפי שמדברים עם אבא, ותבקש שישוע אותך...

האברך יצא, והרים עיניים אל על. למעלה משעה התבונן: 'הלא זכיתי בסך הכל לחיים טובים - אני בריא! יש לי משפחה! אני מתפרנס בכבוד! הן כל זה לא קרה מעצמו, אבא שבשמים! אתה נתתי לי את כל זה בטובך! אתה לצידי כל ימי חיי, אתה גידלת ורוממת אותי, נתת לי את כל מה שיש לי. אנא, אבא, בטובך! הייפלא ממך לזכותני בשלישיה? אנא, זכני להסיר מעלי גם דאגה זו, ופקדני בפקודת ישועה ורחמים!'

האברך חזר אל הרב כשחיוך על שפתיו ועיניו לחות מדמעות. 'זכית להרגיש קרבת אלוקים', אמר הרב, 'זכית להפנים כי אבא שבשמים איתך, והוא נתן לך את הניסיון ויעזור לך להתמודד אתו בהצלחה, וגם ייקח אותו ממך בבוא העת, בעזרת השם בקרוב!'

פחות משנה חלפה, פחות משנה! עד שמקהלה של שלושה עוללים רכים, 'זימרו' בבכי שאין מתוק ממנו בחדר הלידה. 'מזל טוב כפול ומשולש!', אמרו הכל להורים המאושרים שזכו לחבוק שני בנים ובת, 'רק נחת, רק נחת, תזכו לגדלם לתורה ולחופה ולמעשים טובים!' איחלו מכל הלב...

ביום ראשון האחרון, י"ב אדר א' תשע"ו, נערכה חתונה מרגשת במיוחד באולמי 'ארמונות וולף' בירושלים. הכלה היתה הבת שנולדה באותה ישועה פלאית, והאב - המחותן המאושר הוא שהעיד באוזני באי השמחה על הסיפור במלואו. כיצד הפנמה והתחברות לאבא שבשמים יצרה ישועה, איך תפילה באמונה יוקדת הובילה לשמחה

אל ביתו של הגאון רבי שמשון פינקוס זצ"ל, רב הקהילה החרדית באופקים, הגיע אברך יקר, וכבר בכניסתו ניכר כי הוא שרוי בכאב גדול. אך ניתנה לו רשות הדיבור, והוא מיהר לספר על כך שהוא נשוי כבר כמה שנים וטרם זכה לישועה, ביתו עודנו ריק מצהלות ילדים עליזים... 'כבר ניסינו כל כך הרבה דברים ועדיין לא נושענו', אמר האברך, 'לא נותר לי אלא לפנות לכבוד הרב...'

הרב האזין בקשב רב, והציע לו בחוס: 'הבה ניכנס לרכב וניסע למקום שקט', הציע, 'בוא נדבר על זה קצת...' בדרכם, החל הרב משוחח עם האברך: 'ראה נא. אתה בא אליי לבקש את עזרתי, בנושא שאין לי כל יכולת לעזור לך. הבה נחשוב מי כן יכול לעזור לך...'

האברך הנהן, והרב המשיך: 'המצב נראה לך אבוד, אבל הוא לא באמת אבוד, כי בניגוד אליי, יש כן מישהו שיכול לעזור לך. הרי יש לך אבא שבשמים, יש לך על מי לסמוך, יש לך על מי להישען, הלא מפתח של חיה בידי, רק בידי!'

עודם מדברים, והנה הגיע הרכב ליעדו. 'אני מחכה לך פה, לא בורח לשום מקום...' אמר הרב פינקוס בחיוך רחב, 'צא לסיבוב, ותחשוב על כל מה שקורה סביבך. תראה כמה דברים טובים יש לך, תראה כמה חלקים מחייך מתנהלים כשורה, ותחשוב מי ברא את אלה, מי נתן לי את כל זה...'

הרב עצר לרגע, מאפשר לשומעו לחרוט את הדברים בזכרונו. אחר כך הוסיף והדריך: 'תתבונן שיש לך אבא, תפנים עמוק לתוך הלב שיש בשמי מעל בורא עולם, נותן ומחיה, קובע ומכריע. אני יודע שאתה מאמין שהוא קיים, אבל כדאי להתבונן שוב ולהפנים שהוא נתן לך את הנסיון הזה להיות חשון בנים, והוא רואה וחי ומרגיש את כאבך כי עמך הוא בצרתך. כשתרגיש שהפנמת זאת על כלות

משולשת, הנמשכת בחתונה הנוכחית... את הסיפור שמענו מהמגיד מישרים הרה"ג רבי אליעזר יוטקובסקי שליט"א, המכיר את הפרטים מקרוב. אך עבורנו נותר המסר חי ומפעפע, בוער ומאיר:

הקשיים שלנו בעולם הזה, אינם טעות או מקרה בעלמא. הם נועדו לגרום לנו לפקוח עיניים ולשאת אותן אל על, להביט ולהבין ולהתבונן כי אבא שבשמים מנהל את העולם הזה ברחמיו, בורא עולם מכוון מה קורה כאן, הקדוש ברוך הוא יוצר את כל המתרחש סביבנו, מסיבות טובות מאוד שלא תמיד אנחנו יכולים להבין...

אנחנו יכולים להקל על עצמנו, אם נבין זאת, אם נפנים את זה עמוק אל תוך הלב. אם האמונה תיקוד בנו ביתר שאת, הכאב הנלווה לנסיון יפחת, כי ההבנה שלנו שזה לא מקרה אלא מכוון תסייע לנו לעבור את זה בשלום, לצלוח את הקושי במינימום כאב.

זה גם מגדיל מאוד את הסיכוי להיושע, פותח עבורנו את הדלתות למעלה. כשנבין שאבא שבשמים שלח לנו את הנסיון הזה - נוכל לדבר אליו, נוכל לבקש ממנו, נוכל לפעול אצלו ישועות גדולות מהמצוקות המעיקות עלינו. האמונה מאירה לנו את החיים באור בוחק, ולא פעם גם פותרת ומאירה את חיינו לנצח נצחים!

'טייערע אידן, הארציגע אידן, האט'ס אמונה האט'ס אמונה אין בורא כל עולמים!' (יהודים יקרים ולבביים! התחזקו באמונה בבורא כל עולמים!)

"המצב נראה לך אבוד, אבל הוא לא באמת אבוד, כי בניגוד אלי יש כן מישהו שיכול לעזור לך..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב אשר קובלסקי נכנסו לאתרנו: <http://Rabenu.com>

קבעת עיתים לתורה?

נפתחה ססגנת לימודי ערב עבור בוגרי שיבת העמלים לפתחתם בדיבוק חברים ובאווירה פיוחדת

ימים א' - ה' בישיבת 'אור דוד' רחוב המכבים 108 בני ברק (ליד קניון אילון)

לפרטים נוספים חייגו: 050-415-90-59

פרשת שבוע

הרב משה דיין

אש המזבח

בתחילת הפרשה ישנה מצוה שהאש תמיד תדלק על המזבח וכך אומר הפסוק "והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה". אחד מבעלי המוסר אמר אמנם אין לנו כהיום מזבח וקרבנות אבל יש לנו לימוד מצוינו זה, התורה הקדושה מרמזת לנו שאם רצונך שתוקד בך תמיד אש של אהבת תורה ויראת שמים לא די לך שתשמר מלשפוך מים או לכבות את להבת האש בידים אלא שמוכרחים להוסיף עצים בכל עת ובכל שעה כדי שלא תכבה האש מאליה.

מסופר על יהודי פשוט שנכנס לביתו של אחד מחכמי המוסר והתאונן כי שמירת המצוות כבדה עליו כבדה מאד, עסקיו הענפים ועסקי מסחרו הרבים מעכבים בעדו עד שאינו יכול לעמוד בשמירת התורה. אותו גדול שלח אותו לכפר הסמוך בין האיכרים לך לכפר שם תקבל כבר תשובה לשאלתך.

הוא הלך לכפר ופגש בכפרי העומד במרומי עגלה מלאה עצים וקורות מסדר אותם בערמות זה על גב זה, היהודי נעצר והביט על מעשיו. פנה הכפרי ליהודי האורח וביקש ממנו בנימוס: "ליד העגלה על הקרקע מונחות מספר קורות, בבקשה אדוני עשה עמי חסד הושט לי את הקורות". השיב לו האיש כמתנצל: "הן כבדות, וכתושב עיר שאינו גייל בסחיבת קורות גדולות אני לא יכול לעזור לך". הביט עליו הכפרי ממרומי העגלה ואמר: "אינך רוצה, אין לי זכות לאלץ אותך, אבל בבקשה שלא תאמר 'איני יכול' אלא אמור נא 'איני רוצה', כי אם היית רוצה הייתה לך אפשרות, כי אין דבר העומד בפני הרצון". הפגישה האקראית הסתיימה. בסיום היום הסוחר שב לעירו ולביתו וחזר אל הרב, אמר לו הרב שמור את הדברים בלבך והם יהיו לך כתמרור דרך ותשובה לשאלתך, "כי הרצון הוא היסוד החזק לקיום התורה והמצוות, אין תירוץ בגלל המסחר איני יכול לקיים תורה, וכי אתה לא יכול? אתה לא רוצה".

בספרי החסידות מובא מעשה על הרבי מאפטא שסיפר שבא בעולם בכמה גילגולים, ואמר שזכור הוא בעת שהיה מפרחי כהונה היה איש אחד מירושלים מיקירי ונכבדי העיר ושמו ר' גרונם וחטא פעם אחת בעבירה (חילול שבת בשוגג) שחייבים עליו חטאת. והלך בעצמו לשוק לקנות בהמה לחטאת, ושאלו אותו בשוק אתה תחטא בעבירה כזו? ואמר מה אעשה נפילתי בעניין זה. והביא את העז לעזרה. וסיפר שבדרך נשמטה מידו ורץ אחריה בכל שוקי ירושלים עד שהשיגה ונתבייש מאוד. ואני הייתי כהן המקריב אותה. ובשעה שביית המקדש היה קיים כאשר הקריבו קרבן אם הבעלים היו חוזרים בתשובה באמת היה נראה על המזבח בהאש דמות אריה, ובאם לא היה דמות כלב, ואם היה לא טוב ולא רע רק תשובה מעט היה הדמות לא לגמרי אריה רק קרוב לדמותו. וכאשר הקריבו קרבן ר' גרונם היה הדמות באמצעות הנ"ל אמרתי לו מה זאת ר' גרונם? והתחיל לבקש מהש"ת באומרו אם תשובתי לא יהיה בשלימות כל כך תצרף גם כן את הביוש שנתביישתי בעת קניית הקרבן ובדרך, וחזר לדמות אריה בשלימות.

הרב אשר זנוורי

פינת ההלכה

הלכות שבת

מתי עדיף להתקלח לכבוד שבת?

עדיף להתקלח מחצות יום והלאה והסיבה לכך כי זה קרוב לשבת קודש וניכר שעושה את פעולתו ומעשיו לכבוד השבת וכן כתב בשו"ע (ר"ס סעיף א) והביא כף החיים שע"פ הקבלה הארת השבת מתחילה בחצות יום בערב שבת (משעה חמישית). אומנם האר"י ז"ל היה טובל לפני שעה חמישית ובתנאי שהיה קורא שנים מקרא ואחד תרגום (שער הכוונות דף סב).

האם יש ענין להתקלח דווקא במים חמים בערב שבת?

יש ענין להתקלח דווקא במים חמים. ודבר זה מובא בגמ' שכך היה מנהגו של רבי יהודה בר אלעאי שהיו מביאים לו גיגית מלאה חמין ורוחץ פניו ידיו ורגליו. וכן פסק מרן בשו"ע (ר"ס ס"א) שיש מצוה לרחוץ במים חמים, וכתב פתח הדביר שלא טוב אלו שרוחצים בים שהרי יש מצוה לרחוץ במים חמים ואפילו בימי הקיץ. ויש פוסקים שהוסיפו שגם יש מצוה לרחוץ בבורית (סבון).

האם יש ענין לטבול במקוה טהרה בערב שבת ויו"ט?

יש ענין גדול ללכת למקוה טהרה או לחילופין נהרות וים, וכן כתב הראשית חכמה (קדושה פ"ז ק"ט) והעיקר שצריך האדם לעשות ביום שישי בגופו לקנות קדושת שבת ונשמה יתירה היא טבילה בארבעים סאה. וכתב כף החיים פלאג'י וכן הבן איש חי: מה טוב ומה נעים על פי הסוד לטבול בערב שבת קודש, כדי לקבל תוספת נפש רוח ונשמה של ליל שבת על ידי טבילה וגם ביום שבת קודש, וכן היה נוהג האר"י ז"ל, ואם אינו יכול לטבול ביום שבת בבוקר יכוון בטבילה שטובל בערב שבת לקבל תוספת נפש רוח ונשמה של ליל שבת ושל יום השבת.

האם יש ענין לקנות לשבת או שאפשר לשלוח אחד מבני המשפחה?

כל אדם ואדם צריך להכין דברים לצורך השבת בין עני ובין עשיר בין אדם פשוט ובין אדם מכובד כי כל מה שעושה לכבוד שבת קודש כאדם שמכבד את המלך קם מכין ועושה כל צרכיו. וכך מספרת הגמ' (שבת ק"ט). רב ספרא היה שורף את ראש הבהמה, רבא היה מולח את הדג, רב הונא היה מדליק נרות להאיר את ביתו לכבוד שבת, רב פפא היה מכין פתילות לנרות, רב חסדא היה מחתך הירק דק דק. וכן פסק מרן בשו"ע (ר"ס א"א) ואפילו יש לו כמה עבדים לשמשו, ישתדל להכין בעצמו שום דבר לצורכי שבת כדי לכבדו. כי אם גדולי ישראל עשו כן לכבוד שבת קודש על אחת כמה וכמה אנחנו. ומצוה בו יותר מבשלוחו ואפילו כתבו הפוסקים שימעט בלימודו ויכין צורכי שבת.

האם מותר לקנות צרכי שבת קודם תפילת שחרית?

צריך לקרוא קריאת שמע ולהתפלל קודם שמכין צורכי שבת, אולם אם יש דבר שחושש שלא ימצא אותו לאחר התפילה והוא לצורך שבת קודש מותר לקנותו לפני התפילה ובלבד שיקרא קריאת שמע לפני כן שהיא מדאורייתא שמא יעבור הזמן ויפסיד ק"ש בזמנה (כה"ג, פ"ה, יפה ללב) והטעם לכך שההכנות לשבת הם מדאורייתא שנאמר "והכינו את אשר יביאו" וזו זמנה עוברת וזו אין זמנה עוברת. מ"מ דין זה דווקא אם לא ימצא לאחר התפילה כלום, אולם אם זה רק כדי שיהיה לו עונג שבת יותר לא יקנה את זה קודם התפילה.

האם יש מצוה לטעום ממאכלי השבת?

יש מצוה לטעום מכל מאכל ומכל תבשיל בערב שבת כדי שאם יטעם שאינם מוכנים כראוי יתקנו יפה, ויש שטועמים בערב שבת רק מתבשיל אחד ובליל שבת טועמים מכל המינים ומכל הסוגים. וכתב בשלחן שלמה שהטעימה בודאי היא מצוה ורמז לדבר "טועמיה חיים זכו". וכן הובא בזה"ק. וכתב במחזור ויטרי (ס' צא) ששכרו של הטועם הוא שמאריכין לו ימיו ושנותיו, שהרי כמו שאדם שבא המלך לביתו יבדוק טוב טוב את התבשילים כדי שהמלך יהנה כך שאדם מכין צורכי שבת מלכת"ע י"ט טעום מכל מין ומין מכבד בכך את המלך. ועוד טעם הוסיף כדי שלא יבוא לידי כעס על בני ביתו בגלל שהתבשיל לא מוכן כמו שצריך. ויוצאים ידי חובה בטעימה בעלמא ולא חייב כזית בכך.

ב – קרבן – תביאו קרבן, אתם נצמד אלי, אנחנו נעשים מולחמים.

אם נשכיל להביא את הקרבן מתוך רגשי תשובה וחרטה, מתוך רגשי התבטלות כלפי הבורא, כלפי מי שאמר והיה העולם וציווה להביא את הקרבנות ולא רק כמצוות אנשים מלומדה כפי שמתריאים הנביאים – אזי הקרבן יהיה בבחינת חומר הלחמה מצוין בינינו לבינו ויהיה זה בחינת ריח ניחוח לה'.

(פירוש הנצי"ב על הפסוק המוכר מפרשת קרבן התמיד "את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי". במדבר כחב).

נתבונן ונראה, מה למדנו. איך יוצרים חיבור? כיצד נעשים גוף אחד?

אך ורק על ידי "נתינת קרבן"!! בעל הרוצה להתחבר לאישתו (אישה מכונה "לחם", כידוע), אישה המעוניינת שבעלה יתחבר אליה, הורים לילדים, מחנכים לתלמידים, משפחה, חברים ועוד, צריכים ליישם את רעיון הקרבן – **ניתן קרבן – ניצור הלחמה.**

מי שאוהב להרגיש שהוא נפל קרבן, מי שלא מוכן להקריב מעצמו, מי שמשוכנע שאין לו כח לסבול, שיזכור **שמי שלא מוכן לסבול מעט – יסבול הרבה!**

קרבן – יכול להיות **קירבה** ויכול להיות חלילה **קרב.**

לחם – יכול להיות **הלחמה** ויכול להיות חלילה **מלחמה.**

במקום לקנא בדשא של השני שנראה ירוק יותר – פשוט נשקה את הדשא שלנו.

הרב יהודה שמעוני מגיד שיעור בישיבת אור דוד
למגוון הרצאות הרב כנסו לאתרנו: Rabenu.com

מה עושים כשהדשא של השני ירוק יותר?

רבי נחמן מברסלב אמר פעם אימרה שנונה ואמיתית לחיים: **"אנשים שלא מוכנים לסבול מעט – יסבלו הרבה!"**

בואו נלמד דבר מדהים מהקרבנות.

הקרבן מתואר **"לחם אשה לה"** (ויקרא ג', י"א). איזה לחם אוכל הקב"ה לחם אחיד, לחם כפרי, פרוס?

בכוונת המילה "לחם" יש 2 פירושים:

הפשט הפשוט, כמו שהלחם מזין את האדם כך הקרבנות מזינים ומפרנסים את ישראל.

בא הנצי"ב מוולוז'ין, ואומר ביאור עמוק ונפלא ביותר – מה זה לחם? למה ללחם קוראים לחם?

לחם, פירוש הדבר **הלחמה וחיבור.** מה אנחנו מלחימים?

מלחימים את הגוף לנשמה. הגוף צריך לאכול, אם הוא לא אוכל, הוא מת.

איך דואגים שהנשמה תישאר בגוף ולא תברח?

נותנים לגוף לאכול לחם. הלחם מחבר, בין הגוף לנשמה.

אומר הנציב – אמר הקב"ה – אתם יודעים איך אתם נהיים מחוברים אצלי בהלחמה?

אני ואתם, מולחמים בחיבור אחד. במה?

איך נרשמים להיות מפיצים

מתקשרים
למוסדות אור דוד

נרשמים להיות
חלק מהמפיצים

ומקבלים את
העלון עד הבית

מעכשיו בכל שבוע זה קבוע

מעכשיו גם אתה יכול להפיץ את העלון בבית הכנסת שלך כל שבוע

03-5701212